

4) w razie udzielenia odpowiedzi odmownej, czy art. 6 dyrektywy z późniejszymi zmianami należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on odpowiedzialność solidarną producenta kosmetyków i zwykłego przedsiębiorcy, który nie bierze udziału w produkcji, pakowaniu i znakowaniu kosmetyków?

⁽¹⁾ Dz. U. L 165, s. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 109, s. 29.

⁽³⁾ Dz. U. L 262, s. 169.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-542/09)

(2010/C 63/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- 1) stwierdzenie, że wymagając od pracowników migrujących i członków ich rodzin, pozostających na ich utrzymaniu, aby spełniali oni wymóg zamieszkiwania [w kraju], tzw. zasada „3 lata z 6”, tak aby w ramach WSF ⁽¹⁾ zostali oni wzięci pod uwagę w odniesieniu do finansowania studiów za granicą, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 45 TFUE i art. 7 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68 ⁽²⁾.
- 2) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Jako że Niderlandy do dnia dzisiejszego nie podjęły jeszcze wszystkich środków mających na celu zażegnanie stosowania wymogu zamieszkiwania, tzw. zasady „3 lata z 6”, którego spełnienie jest wymagane od pracowników migrujących oraz członków ich rodzin, pozostających na ich utrzymaniu, aby w ramach WSF zostali oni wzięci pod uwagę w odniesieniu do finansowania studiów za granicą, Komisja dochodzi do wniosku, że Niderlandy uchybiły zobowiązaniom, ciążącym na nich na mocy art. 45 TFUE i rozporządzenia nr 1612/68.

⁽¹⁾ Wet Studiefinanciering 2000 [ustawa o finansowaniu studiów z 2000 r.].

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-545/09)

(2010/C 63/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, B. Eggers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że art. 12 ust. 4 lit. a) Konwencji określającej statut szkół europejskich ⁽¹⁾ należy interpretować i stosować w taki sposób, by zapewnić, aby nauczyciele oddelegowani przez państwo członkowskie mieli w trakcie swojego oddelegowania takie same możliwości awansu w zakresie statusu i płacy, którymi się cieszą nauczyciele zatrudnieni w tym państwie członkowskim, i że wykluczenie pewnych nauczycieli oddelegowanych przez Zjednoczone Królestwo podczas ich oddelegowania z dostępu do korzystniejszych skal płacowych (znanych pod różnymi nazwami: „płaca progowa”, „system doskonałych nauczycieli”, „nauczyciele o zaawansowanych umiejętnościach”) i innych dodatkowych świadczeń (takich jak „płatności z tytułu odpowiedzialności za uczenie i kształcenie”), a także awansu w zakresie obowiązujących skal płacowych dostępnych dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach państwowych w Anglii i Walii jest niezgodne z art. 14 ust. 4 lit. a) i art. 25 ust. 1 konwencji;

— obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga wnoszona jest na podstawie art. 26 Konwencji określającej statut szkół europejskich (zwanej dalej „konwencją”) w celu uzyskania orzeczenia dotyczącego wykładni i stosowania art. 12 ust. 4 lit. a) i art. 25 ust. 1 konwencji.

Zgodnie z konwencją nauczyciele w szkołach europejskich oddelegowywani są przez ich państwa członkowskie pochodzenia. Artykuł 12 ust. 4 lit. a) konwencji stanowi, że oddelegowani nauczyciele „zachowują prawa do awansu zawodowego i emerytury gwarantowane im przez postanowienia obowiązujące w ich krajach”. Mimo to wynagrodzenia nauczycieli oddelegowanych przez Zjednoczone Królestwo są „zamrażane” na okres oddelegowania. Tym samym nauczyciele oddelegowywani do szkół europejskich są pozbawieni dostępu do korzystniejszych skal płacowych (znanych pod różnymi nazwami: „płaca progowa”, „system doskonałych nauczycieli”, „nauczyciele o zaawansowanych umiejętnościach”) i innych dodatkowych świadczeń (takich jak „płatności z tytułu odpowiedzialności za uczenie i kształcenie”), a także awansu w zakresie obowiązujących skal płacowych dostępnych dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach państwowych w Anglii i Walii.

Jest to sprzeczne z literą i celem art. 12 ust. 4 lit. a) konwencji. Ogranicza to prawa emerytalne nauczycieli, o których mowa, oraz ich perspektywy kontynuowania kariery po powrocie do Wielkiej Brytanii. Ponadto ma to negatywny wpływ na budżet unijny, na którym ciąży różnica pomiędzy niższą płacą krajową a wyrównaniem wspólnotowym dla oddelegowanych nauczycieli.

Artykuł 12 ust. 4 lit. a) konwencji i w konsekwencji art. 25 ust. 1 konwencji należy zatem interpretować i stosować w taki sposób, by zagwarantować oddelegowanym nauczycielom pełny dostęp do korzystniejszych skal płacowych, awansu w zakresie obecnie obowiązujących skal płacowych i pozostałych świadczeń.

(¹) Dz.U. L 212, 17.8.1994, s. 3.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-551/09)

(2010/C 63/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: K. Gross i M. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

1) Stwierdzenie, że Republika Austrii naruszyła swoje zobowiązania z art. 288 TFUE oraz z art. 1-3 decyzji Komisji z dnia

30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/2007 (ex NN 77/2006) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Banku Burgenland (2008/719/WE) w ten sposób, że nie podjęła wszystkich wymaganych działań w celu zwrotu pomocy.

2) Stwierdzenie, że Republika Austrii naruszyła swoje zobowiązania z art. 288 TFUE oraz z art. 4 decyzji Komisji z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/2007 (ex NN 77/2006) udzielonej przez Austrię na prywatyzację Banku Burgenland (2008/719/WE) w ten sposób, że w terminie nie udzieliła Komisji informacji koniecznych do obliczenia kwoty pomocy.

3) Obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji, dla Republiki Austrii upłynął termin do przekazania informacji niezbędnych do obliczenia kwoty pomocy określony w decyzji Komisji z dnia 30 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 56/2007 (ex NN 77/2006) przysługującej przez Austrię dla prywatyzacji Banku Burgenland (2008/719/WE).

Porozumienie w sprawie wysokości kwoty zwrotu osiągnięte przez Komisję i Republikę Austrii po upływie ww. terminu zostało odwołane przez Republikę Austrii z wyjaśnieniem, że spółka, której dotyczy żądanie zwrotu, w przypadku zobowiązania do zapłaty zamierza wycofać się z nabycia Banku Burgenland. Według informacji Republiki Austrii spowodowałoby to poważne konsekwencje dla gospodarki landu Burgenland. Zdaniem Komisji nie usprawiedliwia to jednak rezygnacji z żądanej kwoty zwrotu.

Skarga do sądu na powyższą decyzję również nie ma wpływu na zobowiązanie do jej wykonania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Tarragona (Hiszpania) w dniu 4 stycznia 2010 r. — postępowanie karne przeciwko Valentínowi Salmerónowi Sánchezowi

(Sprawa C-1/10)

(2010/C 63/53)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia provincial de Tarragona